

15 Oktober International Handwashing Day

Nieuwsbrief oktober 2021

Hier is Batashi's dubbeldikke herfst nummer.

Corona speelt nog een belangrijke rol in ons leven, ook in Bangladesh. Hierdoor beseffen we aan de ene kant des te meer hoe belangrijk de hygiëne lessen van Sumita en haar team zijn. Tegelijkertijd is het ook lastiger om deze lessen nu te verzorgen. We zijn daarom ook super trots dat ons team voorzichtig digitaal is gegaan en de eerste Zoomvergaderingen hebben gehad. Verder brengen we je in deze nieuwsbrief op de hoogte van hoe het is met het team in Bangladesh, de situatie in Bangladesh en de spin-off in Noakhali. We hebben een indrukwekkend verhaal van een moeder van een van de leerlingen hoe zij het afgelopen jaar heeft beleefd.

Veel leesplezier!

ONS TEAM - NIEUWE WERKWIJZE

Gelukkig zijn alle trainers in goede gezondheid op het moment. Sumita heeft zich direct laten vaccineren zodra het mogelijk was. India had Bangladesh een grote hoeveelheid gedoneerd aan het begin van dit jaar. Haar eerste prik kreeg ze daardoor al half februari en de tweede prik half maart.

Door de grilligheid van covid-19 en de impact die het heeft op de fysieke lessen die Sumita en haar team geven, zijn we gezamenlijk een nieuwe werkwijze gestart. Sumita stuurt ons nu maandelijks een update waarbij ze aangeeft hoe het de afgelopen maand is gegaan en wat de situatie is en wat de bij passende doelen zijn voor de komende maand. Zo kunnen we direct met haar meedenken wat ze kan doen als er weer een lockdown is.

Een van de activiteiten die ze heeft ondernomen tijdens dat de scholen dicht waren is contact zoeken met ex studenten. (zie foto rechts) Hoe vergaat het hen nu? Wat hebben ze aan de lessen gehad?

Verder hebben we als doel dit jaar dat het team hun eigen digitale vaardigheden vergroot. We willen onderzoeken of we ook digitaal cursussen kunnen aanbieden. De eerste stap is zelf leren digitaal te vergaderen. Daarom hebben we meteen dit jaar een extra telefoon

laten kopen zodat iedereen kon beeldbellen. Dat gaat ze nu heel goed af. Als team onderling (zie foto op de eerste blz) maar ook met enkele leerkrachten houden ze op deze manier contact. Daarnaast proberen ze filmpjes te maken met uitleg over bv handenwassen om op facebook te zetten. Dit laatste komt nog niet echt van de grond.

Situatie in Bangladesh

De scholen zijn nu eindelijk open na 9 maanden gesloten te zijn geweest. In het voorjaar van dit jaar was er eerst goede hoop dat de scholen toen al open zouden gaan. Maar ook de delta variant kwam in Bangladesh. Hierdoor werd er begin juli een nieuwe lockdown afgekondigd. Veel meer mensen dan in de eerste periode werden ziek. Er was/is te kort aan zuurstof en plekken in het ziekenhuis. Er overleden officieel zo'n 100 doden per dag aan corona maar dat zijn er in het echt veel meer.

Sumita stuurde ons begin van de maand een zorgelijk bericht over de scholen in het algemeen in Bangladesh. Ongeveer 30-40% minder leerlingen zijn er nu.

Activities have started from sept'21 in all schools and colleges of the country. But more than a hundred schools and colleges of Sylhet division are still closed. It is learned that the authorities have been forced to close down these educational institutions due to financial crisis as they have been closed for a long time. Many students have saved the way of the working class. Many students have been forced in to child marriage.

On the other hand, due to the closure of educational institutions during these month, many students have opted for a different path, including child labor. As a result the teachers and employees of the closed educational institutions are living a miserable life. Some schools have also removed their signboards due to non-payment of rent. Many teachers have changed professions, while some employees are making a living by driving vans. In this situation school head has sought the cooperation of the government. Most of these are kindergarten school'. Collection from: Bangladesh Journal, Sylhet, 3/10/21

NOODHULP- kleine gift

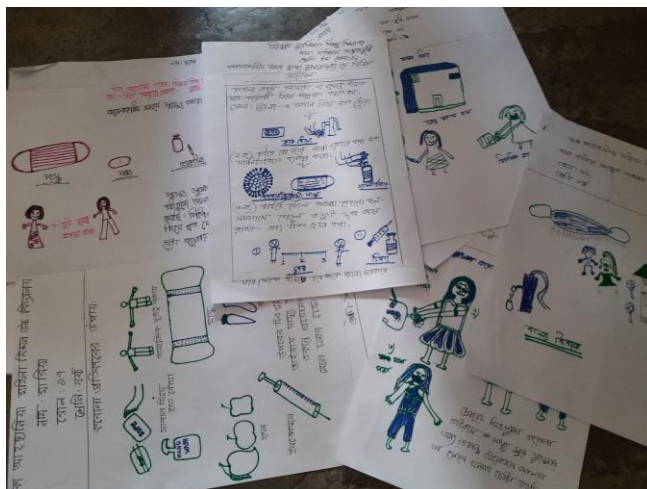
Hoewel we als stichting in principe geen noodhulp geven hebben we dit jaar toch twee kleine uitzonderingen gemaakt. De ernst van de situatie gecombineerd met onder andere een extra gift van Stichting Penelope (waarvoor veel dank) gaf voor ons de doorslag dit te doen.

- Vanuit Sumita kregen we een verzoek om aan 3 personen een kleine bijdrage te geven zodat zij voedsel en medicijnen konden kopen. Alle drie waren ze hun werk kwijtgeraakt door de corona crisis: 1. een vrouw die kookte voor studenten maar door de gesloten scholen en iedereen de stad uit was geen geld verdiende. 2. een man die in een klein fabriekje werkte maar omdat de handel stil lag de fabriek stil lag en 3. een hulp in de huishouding die niet meer mocht komen omdat ze bang zijn dat ze corona mee neemt.
- 1000,- overgemaakt aan Uttaran (www.uttaran.net), een niet governmentele organisatie. Uttaran is naast hun gewone werk tijdens deze pandemie begonnen met o.a. te zorgen dat er ook zuurstofflessen naar het platteland komen, dat er een ambulance rijdt, dat de plattelandsbevolking de juiste informatie krijgt over COVID, etc.

Wat betekent de pandemie voor ons hygiëne programma?

In de laatste nieuwsbrief vertelden we dat de meeste van onze scholen prive-initiatieven zijn. De leerkrachten zijn dus afhankelijk van hun salaris van de lesgeldten van de leerlingen. Het eerste half jaar van 2021 waren een deel van onze scholen dan ook stiekem een beetje open en probeerden zo goed en kwaad als het kon les te geven. Dit jaar doen er 7 scholen/ instituten mee aan het programma. Ook kunnen er minder leerlingen mee doen omdat de klassen minder vol mogen zitten. Rechtsboven het speelplein van een gesloten school.

Toen het in het voorjaar leek dat de scholen open zouden gaan, mochten onze trainers maar op een paar scholen starten. Het les programma werd aangepast – eerst uitleg en praten over COVID, (zie foto met tekeningen) daarna de belangrijkste les over handenwassen. En dan pas de andere onderdelen. Ook onze pilot 'graduation schools' krijgt nog niet makkelijk vorm.

Inmiddels wordt het programma voorzichtig op gepakt.

Hoe beïnvloedde COVID het leven van onze leerlingen het afgelopen jaar? Een verhaal.

Munni gaat naar Riyadul Madrassa, een school die meedoet in ons programma. De school was al de tijd gesloten. Nadat Sumita van het schoolhoofd het nummer van Munni kreeg heeft ze daar een les verzorgt voor Munni en een aantal klasgenootjes (zie foto rechts). De meisjes waren hier heel blij mee. Toen vertelde Munni's moeder, Halima Begum, hoe het hun vergaan was de afgelopen maanden. Ze wonen in 1,5 kamer, in een hofje van 8 huisjes. Hieronder het verslag van Sumita's gesprek met Halima.

Halima: “Op het moment dat COVID-19 begon, in 2020, verbood de huiseigenaar ons om naar buiten te gaan. Het was verboden om contact te hebben met iemand. Niemand mocht het hofje uit, en ook niemand kon op bezoek komen, of zelfs maar langskomen voor een praatje. Ik heb veel vrienden, maar zelfs al zou ik het willen, ik kon niemand ontmoeten. Alles stopte. Zelfs het praten met vrienden, of bij familie langsgaan. Omdat niemand wist hoe of waardoor deze ziekte zich verspreidde waren we allemaal in een soort van paniek. We waren geschokt. Je vraagt aan mij hoe dat was. Hoe moet ik uitleggen hoe die onrustige situatie voelde! Ik kon niet huilen, ik kon er met niemand over praten. Er was niets open, geen werk, en mijn zonen konden ook niet naar hun werk bijvoorbeeld. Daardoor was er geen inkomen. En geen eten. Wat doe je in zo'n situatie?

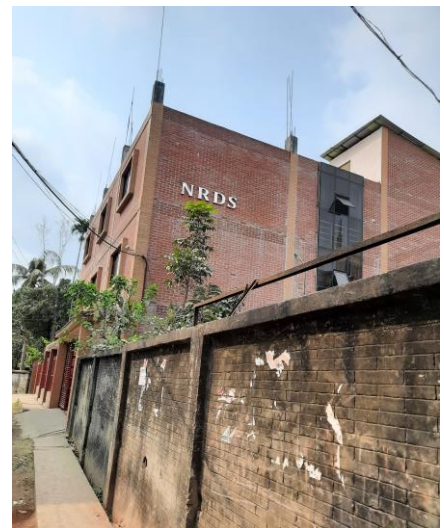
Ten eerste was ik druk om het thuis gaande te houden: hoe geef je iedereen te eten wanneer er niets te koop is? En ten tweede schaamde ik me omdat ik de huishuur niet kon betalen. Er was geen vreugde, niets wat een glimlach op mijn gezicht kon brengen. Vaak voelde ik een brandende pijn in mijn borst. Ik kan niet lezen of schrijven, behalve mijn naam. Maar als ik het had gekund, dan had ik in die tijd mijn gevoelens kunnen delen via Facebook. Dan zou ik in ieder geval met iemand contact hebben gehad.

Het jaar 2020 was een verschrikkelijk jaar voor ons. Alleen God weet hoe lang deze ziekte zal bestaan. Nu, in 2021, gaat het een beetje beter dan vorig jaar.” “Ik was zo bezorgd”, herhaalt ze. En ik zag de pijn en de zorg op haar gezicht terwijl ze het zei. Het effect van Covid is nog lang niet voorbij.

Het programma van NRDS in Noakhali

Op 5 maart is Sumita afgereisd naar Noakhali voor een train de trainer cursus bij Noakhali Rural Development Society (NRDS). Dit is een lokale Non Gouvernementeale Organisatie. In 2019 werkten we al samen met NRDS zoals jullie in eerder brieven hebben kunnen lezen. Met de pilot 'het platteland' hebben we gekeken of we het programma voor gezondheid en hygiëne bewustwording voor tieners ook op zouden kunnen starten voor NRDS. Het klinkte en ze waren enthousiast. NRDS wil gebruik maken van het door Sumita/Nilima ontwikkelde lespakket met hun eigen personeel. In 2020 wilde NRDS dit programma al starten en hadden 11 personen personeel ingehuurd. Helaas werd alles uitgesteld vanwege Corona. Omdat deze nieuwe mensen niet konden blijven wachten tot de start van het programma zijn er nu nog maar een paar over. Begin van het voorjaar wilde NRDS toch weer beginnen, met minder personeel dus, hoewel de scholen nog dicht waren. Daarom heeft Sumita in maart meegedaan met de train de trainers workshop. De deelnemers vonden vooral de informatie over menstruatie heel interessant.

Sumita blijft regelmatig contact houden.

Bijzonder nieuws - Erfenis

Een paar jaar geleden waren we benaderd door een kennis en trouwe nieuwsbrieflezer over de mogelijkheid om ons in het testament op te nemen. Hij wilde graag ons werk ondersteunen. Dit bleek te kunnen en we hebben alle gegevens verstrekt. Begin van dit jaar kregen we het verdrietige nieuws; de kennis was overleden en de notaris contact met ons zocht. We hebben een mooi bedrag ontvangen. We zijn er erg dankbaar voor.

Tot slot

Een leuk detail - Kun jij zien hoe hoog het water in de straten van Dhaka stond tijdens het regenseizoen? (zie foto laatste bladzijde) Begin juli regende het zoveel dat Dhaka op veel plekken was ondergelopen. Men sprak over 'early flooding'. Sumita kon toen bijna haar huis niet uit. Op de foto hieronder laat ze de regen en het water zien vanuit haar balkon.

We hopen dat jullie een goede indruk hebben gekregen van de stand van zaken rond onze scholen en het lesprogramma in deze moeilijke tijd.

Ken je mensen die deze nieuwsbrief ook willen lezen? We stellen het erg op prijs als je deze nieuwsbrief doorstuurt. Graag met een kopie naar batashi@mail.com, dan blijven we op de hoogte 😊

Blijf gezond

Dieuke, Iris en Catharien

PS: Kun je de rickshaw vinden links in het hoekje? Dan zie je ook hoe diep die in het water stond.